

Други балкански рат

Цетиње, 1. јула

Рат, који је водила Бугарска са својим савезницима, може се рећи да је завршен на штету Бугарске, јер крваве и одлучне борбе, које су се водиле у Македонији, свршиле су се сузбијањем и коначним поразом целокупне офанзивне и дефанзивне бугарске акције у Македонији и успјешним сузбијањем бугарске навале на државну границу Србаје.

До тога горког сазнања дошли су и неразумни бугарски државници, који су Бугарску увукли у овај поразни рат, те се тиме да и објаснити што се Бугарска сада обратила за посредовање ради обустављања даљег рата и склапања мира. Истина, Бугарска је обишла побједиоце и није приступила непосредном преговарању, него је замолила Русију за посредовање и већ у томе правцу предузети су потребни кораци, да се до жељеног мира дође, те се Бугарска већ и непосредно побједиоцима обратила, као што то говоре најновији извјештаји.

Србија, Грчка и Црна Гора у овај рат су увучени непомирљивим и небратским држањем Бугарске и морали су да устану у одбрану својих животних интереса, који су били од стране Бугарске угрожени.

Побједоносној савезничкој војсци испало је за руком, да ове своје интересе сачувају и да грамжљиву Бугарску отјерају у њене границе. То их је стало великих и скуких жртава, али њихови напори и жртве крунисане су успјехом, јер из овог рата изађоше као побједници.

Савезници су се бранили и нијесу имали никаквих завојевачких намјера. Успјели су да се храбро одбране и да насртљивца сузбију и да га својом снажном руком потисну ондје гдје му је мјесто. Према томе даље проливање крви и настављање рата нема за њих никакве сврхе, те смо увјерени да ће побјеђеној Бугарској радо изаћи у сусрет и својом предусретљивошћу допринијети да се рат што прије оконча са оном истом вољом, коју су показивали и прије рата, настојавајући да се сваки сукоб избјегне и спор мирним путем и братским споразумом ријеша.

Великодушним савезницима пружа се сада прилика, да ту своју великодушност испоље и као побједиоци и да тиме побјеђеном вјероломном и неблагодарном доскорашњем савезнику свом даду поново свијетао примјер како се служи предано општој балканској ствари.

Пожељети је, јер је крајње вријеме већ, да се неразумни бугарски државници, који су својом безобзирношћу и грамжљивошћу до овог крвавог рата довели, у интересу своје земље ураду и да се једном освијесте, не злоупотребљавајући предусретљивост побједиоца и да бар сад не тјерају у крајност, како своју јадну отаџбину не би довели до коначне пропасти.

Стање на бојном пољу

Мучким нападом Бугара на савезнике бугарска војска у Македонији имала је за задатак офанзиву, нападање. И ако мукло и ненадно, нападнута Србе и Грке

тај одвратни корак дотадањих њихових савезника није их збунио; они су се у тој изненадној ситуацији знали снаћи. Одупрли су се, одржали напад, задржали своје позиције и онда окренули против напада. Он им је успјешно пошао за руком као год и одбрана од препадног напада. Осуетив потпуно ову бугарску препадану офанзиву, одбили су бугарску навалу и онда су почели систематски да сузбијају. Све је то ишло до год нијесу Срби своје позиције помакли напријед и заузели све главне бугарске позиције, одакле су почели Бугуре да гоне. Са успјешним напредовањем Срба ишло је стратешки солидно напредовање Грка и тако је положај Бугара био угрожен.

Тако је успјешна офанзива бугарске македонске војске била онемогућена, јер су савезници циљ бугарских оперативних трупа осујетили потпуно, а за тим је даљим продирањем Срба и Грка, и успјешна навала њихова на бугарску македонску војску коју сачињава гро бугарске војске.

Ситуација на бојном пољу у Македонији по савезнике све је повољнија и операције савезничке војске теку успјешно. Српске и грчке трупе напредују према Струми рапидно.

Ситуација је дакле у Македонији по савезнике одлична, док је по Бугаре појавна.

И напредовање Срба на сјеверу према Велблужду успјешно је.

И стање на старој српско-бугарској граници по Србе је повољно. Тамо српске операције одлично и успјешно напредују. За главну акцију Срби су и тамо учинили све нужне припреме.

Стање по Бугарско савезницима је критичније. Зна се ко моли

Извјештаји са бојног поља јасно показују како стоји право стање ствари и ко добија и побјеђује, а ко губи и ко је тучен. Ситуација на бојном пољу је јасна. Она је за нас савезнике врло повољна. О томе нема сумње. Чак и нама непријатељска штампа признаје да је положај бугарске војске доста критичан.

Па ипак државници у Бугарској не могу и поред свега тога а да по старом обичају не изврћу позитивне чињенице и да не оглашују велике бугарске побједне као оно код Лиле Бургаса, кад су огласили у рату с Турцима сјајну битку, а у ствари ње није ни било!

И док тако још обмањују и поштен бугарски свијет и јавност на страни, ипак им ништа не смета да кукају и богораде, да се даљи рат обустави. Моле из реда кога год стигну. Обијају туђе прагове и богораде за интервенцију. Кад су требали да буду мирољубиви, они су се разметали својом ратоборношћу, кад су им савезници попустили, пријетили су оружаном руком и дрско су на њих навлаљивали, кад их је Русија звала на арбитражу, бјегали су од ње. Сад, кад су ушли у рат и добро ишчибукуани, нестало је и разметљивости и ратоборности и пренемажу се својом крокодишћу и мирољубивошћу. Чак се и за арбитражу изјашњавају. Орган софиске владе сад апелује на велике силе, да присили Србе да обуставе рат и да се омогући руска арбитража, а бугарска влада богоради Русију, да спријечи рат.

Да је Бугарима на бојном пољу било добро, да нијесу истучени и да нијесу доведени у критичан положај не би молили друге за посредовање. Продужили би они у започетом правцу својом дрскошћу, намегљивошћу и безобзирношћу.

Зна се ко моли. То чини само онај коме је туђа помоћ потребна и који се више у своју снагу не може да поузда.

Бугарска више не може да издржи и зато од других помоћ куми.

Бугарске војсковође

Блеф, опет блеф и само блеф. Ако овако и даље потраје, онда ће се бугарски великани сасвијем разголити и видиће и најзаблудјелији да у Бугарској има много трулежи и да је сва величина њених знаменитих људи — лажна. Њени државници разголиће се. Цио свијет их је могао видјети онакви какви су. Лијеп глас, који су неоправдано уживали, пропао је и сва величина њихова изгу-

била се као да је руком однесена. Ништа није боље ни са њиховом војном снагом. Догађаји на бојном пољу то су најбоље показали.

Обмањивали су друге, па и саме себе. Политичари не оправдаше онај лијеп глас, који су уживали и у земљи и на страни. Починише толико силних глупости, да увукоше земљу у рат и изложише је не само срамоти и поразу, него и великој опасности. То је неопростив грех, који се граничи издајством. За надувеним политичарима не изостадоше ни славне војсковође њихове. У миру су се разметали и прецењивали снагу своју, а у рату се спухаше као да нијесу ни били. Гдје су те велике и славне војсковође бугарске Савов, Ратко „Наполеончето“, Фичев, Ковачев, ти балкански Пруси и европски Јапанци?...

Извјештаји из Софије најбоље показују. Генералисимуса Савова хоће да свргну са врховне команде и да га посаде на оптуженичку клупу, Ратку Димитријеву хоће да одузму главну војску, а генерали Иванов, Ковачев и други сву своју енергију тиснули су у ноге, да би што прије узмакли пред савезничком војском, која их на сваком кораку побјеђује. За генерала Фичева се опет јавља да је озбиљно оболио од бубрега, да напушта штаб и да иде у Карлсбад!

Како је пролазна срећа овог земаљског живота. До јуче славни, виђени и поштовани, а сада би их у Бугарској каменовали.

Још један доказ више каквом су снагом Бугари располагали и на чему је она почивала.

Јадну Бугарску морамо да сажаљевамо са збога удеса који ју је снашао крвицом рођених синова њених.

Наши на бојном пољу

И службени и новинарски извјештаји говоре поповољније о држању наших војника и о њиховим херојским подвизима. Нарочити извјештаји многих српских листова као „Србобрана“, „Српске Рјечи“, „Застава“, „Балкана“ и т. д. с највећим олушељењем истичу храброст и неустрашимост наших јуначких соколова, наласкавије се изражавају о њима.

С тиме се потпуно поклапају и извјештаји које смо и ми добијели, а у којима се износи у којим је све биткама дечански одред црногорске војске учествовао на част и понос нашу. Црногорци су се борили свуда неустрашиво и соколски, што ми с особитим задовољством истичемо.

Према службеним податцима, до сада је од црногорских војника погинуло свега 10 Рањено је у свему до сада 123, али тако, да су се 82 само превили и одмах затим вратили у борбену линију, док су стварно рањени 41, којима је потребна лекарска помоћ и који су упућени на лијечење у унутрашњост Србије.

Ове рањене Црногорце у Србији су примили с братском љубављу и указују им нарочиту пажњу и његу.

Телеграфски извјештаји

Велики грчки успјеси

Атина, 26. јуна

Послије битке код Струмице концентрисали су се на лијевој обали Струме одломци разбијене бугарске војске код Кукуша у јачини од 44 батаљона. Исти су се били јако утврдили и имали су опсадну артиљерију. Такође су били посјели висове Ветрине на десној обали Струме. Одред грчки састављен од три дивизије под командом генерала Манусујанаки добио је наредбу да нападне непријатеља и да очисти падине брда Бјеласице и десну обалу Струме од непријатељских одјељења. Грци нападоше десно непријатељско крило и избацише га из Кесислика, али напредо-

вање грчке пјешадије било је обустављено палбом опсадне бугарске артиљерије, која је тукла на растојању од 9 км., а грчка артиљерија није била у стању да на то одстојање одговара, те се ушљед тога бој и обуставио оставши неријешен. Но ноћу грчка артиљерија, користећи се помрчином, пошла је напријед и у зору пјешадија, потпомогнута артиљеријом, силним загоном истрепа Бугаре из Ветрина и пребаци их преко лијево обале Струме. Бугари бјежећи већим дијелом уништише жељезнички мост, те тиме у неколико обуставише продирање грчких трупа, које су наступале десном обалом са брдском артиљеријом пут сјевера. То је принудило Бугаре да напусте положаје, оставивши четири опадна топа, од којих су два Шнајдерова, велику количину граната и хране. Грци су продужили гоњење непријатеља, који је у бјегству остављао велики ратни плијен. У току битке код Демир Хисара јаке непријатељске колоне, долазећи из Штипа, упутиле су се биле преко Струмице на Петрић. Грчке дивизије нападоше и растјераше ове колоне и отеше им 20 топова са карама. На тај начин војска грчка у саставу 3, 6, 10, 11 и 13 дивизије, укупно 80 батаљона, стоји фронтом наспрам потучене бугарске војске генерала Иванова, која се састојала од 2, 7 и 8 дивизије у јачини од 72 батаљона, и то махом неповријеђених, који су били дошли у помоћ из Штипа. Јуче послје подне једно одјељење војске генерала Манусујанаки заузело је Демир Хисар. Непријатељ, који се повукао око 7 сати у вече, оставио је 4 опадна топа, осам кара, велику количину граната и разне муниције. Бугарска колона, која се била упутила из Штипа, растјерана је и оставила је 19 топова са цијелим прибором. Друга колона бугарска, која је хтјела да пријеђе Петрић растјерана је такође и оставила је 15 топова. (А. Агенција).

Бугаре гоне Срби и Грци

Атина, 26. јуна

Сада се сигурношћу може тврдити да је територија између Вардара и Струме потпуно очишћена од стране непријатељских трупа, које се повлаче и концентришу с оне стране Струме. По сигурним извјештајима, трупе се бугарске повлаче ушљед муњевитог наступања грчког из бојазни да им не прекину средства исхрањивања. Бугарска војска, раздвојена у двоје, уступа пут југа и стара се да се склони на бугарско земљиште било долинам Струмице позади планине Бјеласице пут Петрића, било преко Пецехо, те тако војску бугарску узастопце гоне и Срби и Грци. (А. Агенција).

Грци у Серезу

Атина, 27. јуна

Извидничко грчко одјељење заузело је варош Серез, гдје је проглашено ратно стање. Образована је народна гарда ради одржања реда, која обилази околину ради заштите становништва због напастовања комитаџија. Бугари, обузети паником, напустише варош, оставивши велику количну хране. Захваљујући бугарској паници 70 грчких првака,

који су били позатварани у тамницу, избјеглоше смрти, али на жалост других 200 бише дивљачки искасапени. (А. Агенција).

Бугари кољу Грке

Атина, 27. јуна

Адмирал Кундуриотис телеграфира: Бугари, напустивши Кавалу, одведоше собом митрополита грчког као и 30 грчких првака, чија је судбина до сад непозната. Исламство грчко из Сереза пристијело је у Нигриту и прича, да су Бугари остављајући Серез, искасапили 200 грчких првака, а међу њима су Стамулис, директор оријенталне банке, Павлу, директор гимназије и два доктора. Одјељење бугарско, које је хтјело поново да уђе у Серез, било је одбијено од стране становника. Бугари су у Демир-Хисару искасапили 100 Грка, међу којима је и тамошњи митрополит, а такође су запалили и сва грчка села на друму Серез—Драма. Грчка је протестовала код велесила због тих нових бугарских покоља. (А. Агенција).

Разбијене бугарске трупе

Биоград, 28. јуна

Јучерашњи дан, као и данашњи, карактеризовани су гоњеним бугарским разбијеним трупа на цијелом фронту од Зајечара до Струмице; дакле на линији равнога правца од преко 500 километара. Код Зајечара гоне Срби Бугаре већ на бугарској територији. Исто их гоне коњица код Власине. Бугарске трупе извршиле су јачи напад само код Криве Паланке и сузбијене су са веома великим губитцима. На македонском војништу Бугари су покушали нападути на линију код Цера, али су енергично сузбијени и гоњени у мањим одредима пут Царевог Села и Терана. Ту је, изгледа, био центар њиховог снабдевања, јер је нађено четрнаест пољских пекарница са 150.000 килограма брашна и по 5.000 килограма пиринча и пасуља. Јужно од тога села коњица наставља гоњење Бугара, који су одсјечени од центра снабдијевања. Коњица и са сјеверне стране гони врло брзо непријатеља на југ пут Прешева, гдје се повлаче и разбијени одреди из Штипа и Радовишта.

И у прејучерашњим борбама особито су се одликовали црногорски одреди. Њихова је одважност и присебност у пјешадијским борбама задивила свакога. (Б. Пресбиро).

Нечувена бугарска злочинства

Атина, 28. јуна

Краљ Константин упутио је министарству иностраних дјела шледећу депешу: „Главни стан јавља да су грчки војници по наредби њиховог капетана смјестили у авлији школе у Демир Хисару тјјела митрополита, два свештеника и више од 100 грчких првака, које су Бугари искасапили. Команда дивизије је наредила да се покопани изваде из гробова, како би се могло злочинство констатовати. Докле су сјекли те прваке, други војници бугарски силовали су жене и дјевојке, од којих је једна што се противила била исјечена на комадиће. Протестирајте у моје име код представника цивилизованих народа против ових чудовишта у људском облику. Протестирајте такође код цијелог цивилизованог свијета и изјавите, да ћу, на моју жалост, бити принуђен да се светим како би тијема чудовиштима нанио ужас. Злочинства бугарска превазилазе све грозоте прошлих варварских епоха и доказују да се они не могу више убрајати међу цивилизованим народима. Краљ Константин.“ Краљева депеша про-

извела је у Атини огромно огорчење и гњев као и гнушење наспрам Бугара. Веницелос ће вечерас отпутовати у логор ради виђења с Краљем. (А. Агенција).

Атина, 29. јуна

Командант 7 дивизије телеграфира: Варош Серез попуно је spalена, осим кварт мухамеданског и јеврејског. Пазар је сав сагорио. Безброј дјецe и жена нађено је убијених и изгорелих. У вароши нема хљеба; потребно је предузети неке мјере како би се притекло у помоћ становништву, пошто има више 20.000 душа, које су без крова. Министарство војно јавља, да је бугарска војска бјежећи извршила страховита злочинства. Свештеници старци, дјецa и жене мученички су уморени, пошто су претходно биле обешчаћене. Бугари су попалили све цркве, иконе су оскрвнили, читава блага су опљачкали официри и војници. У Струмици искасапили су 16 Мухамеданаца и долазак грчких трупа спасао је остатак становништва. (А. Агенција).

Велики грчки пљивен

Атина, 28. јуна

Министарство војно телеграфира: Само шест грчких војника, коњаника, који су гонили бјежећег непријатеља заробили су око 180 растуриених бугарских војника као и једног официра. Повлачење непријатеља пут кланца Кресна Печево непрекидно траје. Свуда наилазимо на муницију и храну остављену од Бугара. Велики број бугарских војника, изнурени умором, умиру на друму. Пут Петрића нашли смо 400 кола натоварених муницијом, безжичном телеграфијом, амбулантна кола, пјешадијску муницију, храну. Ова су кола припадала дивизији која се повлачила из Штипа пут Петрића, а коју смо ми били растурили. Она је такође оставила 26 топова са 12 муницијских кара. (А. Агенција).

Линија Румуније

Рим, 28. јуна

„Стефани“ јавља из Софије, да је посланик румунски саопштио бугарској влади, да ће војска румунска пријећи границу и да он напушта Софију са цијелим особљем посланства, остављајући архиву и заштиту поданика румунских италијанској легацији. (Б. Кор. Биро).

Упад Бугара преко старе границе

Биоград, 28. јуна

Јачина бугарске војске, која је прошлих дана напала Зајечар, била је 15000 људи првога позива; јачина друге бугарске војске, која је упадала преко Кади Богаза и Свети Никола ка Књажевцу, била је око 40.000. Послије пораза на неколико мјеста, непријатељ се нагло стао повлачити; заостало је само неколико патрола од Вратарнице до Краљевог Села, које су српске трупе одлучно прогониле. Разбијени бугарски одреди на Кошућем Врху одступали су уз Велику и Малу Сашку, а другим већим дијелом повлачили се у неред преко Кади Богаза. Путем од Вратарнице ка Краљевом Селу наилазили су српски војници на побачане опљачкане ствари, пушке, муницију и одјела. Генерал Кутинчев, који је командовао над обје бугарске војске према Књажевцу и Зајечару, није успио уздржати између обију у повлачењу везу и безглаво је јурнуо аутомобилом са једног краја ка другоме. Пораз Бугара код Светог Николе и код Књажевца био је страховит. Бугари су само на том мјесту имали преко 5000 мртвих и рањених. Погинуо је командант бугарског 66 пука и већи дио командира, па се војска без официра

повлачила у потпуном нeredу и дезоријентацији. Тако је крваво завршена за времена ова епизода бугарскога упада преко српске границе и тим поразом коначно осуђена бугарска инвазија, а војска генерала Кутинчева више него разбијена онемогућена је за борбену акцију у намјераваном правцу. Једнако су поражени Бугари и на свим осталим тачкама на којима су упадали у Србију. На неким мјестима, као на Власини, поједини одреди бугарски сасвијем церирали морали су положити оружје. Код Дешчаног Кладенца бугарска одјељења пуштена су до Тумбе, источно од Власотница и ту, потучени до ногу, натјерани су у бјегство. (Б. Пресбиро).

Измирење двију цркава

Биоград, 28. јуна

Јуче је у Скопљу била свечана служба за Краља и Престолонаследника и у егзархској цркви Богородице и том се приликом на свечан начин измирила егзархиска црква са српском, подвргнув се аутокефалној српској цркви цијело егзархиско свештенство са црквено-школским организацијама и имовином и умолило митрополита да благослови дјело. (Б. Пресбиро).

Здружени Срби и Грци

Биоград, 28. јуна

На македонском бојишту настављен је прогон непријатеља у заједници са Грцима, са којима је српска војска добила додир више Струмице. (Б. Пресбиро).

Румуни заузели Силистрију

Букурешт, 29. јуна

Званично се саопштава, да је Силистрија заузета без икаквог отпора од стране Бугара. Посланику бугарском Калинкову наређено је да остане у Букурешту. (Б. Кор. Биро).

Два врло важна документа

Атина, 29. јуна

Министарство војно саопштава из главног стана шледећу депешу: У војној архиви бугарске војске, која је нагло утекла из Кукуша, нађена су два врло важна документа којима се доказује, да су Бугари унаријед спремали општи напад на Грке. Један од тих докумената јесте дневна наредба 32. зрвском пјешадијском пуку под под № 4., издата у Хасанпаши 11. (29.) јуна у 7 сати у јутро, на три дана пред наступањем грчких трупа. Та наредба почиње овако: Вијести о непријатељу су оне исте које и у наредби под № 3. Наша војска кренуће се на непријатеља. Треба напоменути да се у том званичном војном документу Грци називају непријатељима. У истој дневној наредби стоји дивизија Петрова дјествоваће у лијево. Затим су тачно побројане позиције које се имају заузети и наводи се како ће главни штаб дивизије и батаљони бити у телеграфској вези. Други документат је наредба шефа дивизије бугарске генерала Сарафова упућена команданту друге дивизије под дагумом од 18. јуна и којом се вели: „Извијештавам вас, да ће сјутра у 6 сати у јутро командант 3 бригаде напасти Грке код Карасули; у напад узеће учешће и батаљон 29. Јамболијева пука и брзометна артиљерија. Сарафов, шеф бугарске дивизије“ (А. Агенција).

Грчко мишљење о интервенцији

Атина, 30. јуна

Докле Русија, потпомогнута Француском, тражи од Србије и Грчке мир, дотле бугарске орде, бјежећи из Македоније, врше најгрознија злочинства над Србима, Грцима и мухамеданцима и тиме наносе стид роду људском. Занста владе руска и француска не знадијаху и нијесу

могле ни уобразити неописан дивљаштво Бугара, када су интервенисале ради заштите Бугарске против побједоносног наступања грчке војске и српске. Како је могуће да државе које вјерују у Христа, које љубе слободу хоће да заштите таква чудовишта? Како је могуће не заштићавати него шта више и подносити сличне оргије у садашњем вијеку? Како је могуће, кад је турска тиранија ишчезла, у име цивилизације заштићавати свирјепост Бугара, коју ниједан освајач прошлих вијекова није показао? Како је могуће, да се Русија хришћанска православна држава не боји да се зарави пружајући руку заштитницу таквим чудовиштима у људском облику? Грчка, Србија и Црна Гора морају се држати отворено наспрам интервенције Русије или француско-руске интервенције. (А. Аген.)

Грчки протести противу варварства

Атина, 30. јуна

Осим протеста, кога је Краљ упутио велесилама, он је лично упутио владарима протесте изнијевши све појединости бугарских свирјепости. Панаос, посланик грчки у Софији, приспио је и предузео управу политичког одјељења министарства иностраних дјела. Односно вијести лондонске у погледу услова, које ће Србија и Грчка поставити, оvdје се тврди да ће савезници тражити цијелу Македонију, затим гаранцију за оне своје сународнике који буду остали под Бугарима. Данас је био огроман митинг протеста, на коме је учествовало 30000 лица. На митингу је ријешено да се пошље протест свима општинским управама у Европи и Америци. По званичном извјештају, Бугари су код Струмице ударали на најстраховитије мукe једног заробљеног официра српског и војнике српске. Грчка полиција пронашла је у бугарским кућама на Струмици употребљене бомбе, као и велику количину ствари у грчким кућама. Заробљеници бугарски причају, да су им у очи рата официри говорили, да ће се сви обогатити, јер ће им се дати потпуна слобода пљачкања у варошима које се буду освојиле, гдје ће моћи слободно силовати жене и дјевојке грчке и турске. (А. Агенција).

Вијести из Софије

Лондон, 30. јуна

Из сигурног извора из Софије знаје се, да су ратујуће странке дале пуномоћје Русији, да она нађе начин за прекид непријатељства. Генерал Вазов наименован је за министра војног. Јуче се коњица румунска појавила у селу Сукујаси и одатле прогнала бугарске земљораднике. Румуни наступају пут Добрича, камо се склањају бјегунци. (Б. Кор. Биро).

Директни преговори

Биоград, 1. јула

Изгледа да је Бугарска присталиа на директне преговоре са Србијом и Грчком. (Б. Кор. Биро)

И Турска настапа

Цариград, 1. јула

Из сигурног извора турског тврди се да су преговори са Начевићем прекинути. Порта је упутила генералисиму Изет паши телеграм, којом му се саопштава прада којом се потврђује одлука министара овлашћавајући генералисима да од 30. јуна предузме мјере потребне односно територијума, који припада Турској. Војска турска почела је ноћас наступати. (Б. Кор. Биро).

Румуни у Добруци

Букурешт, 1. јула

Према новинарским извјештајима, румунска војска приспила је данас у Туртукај и Добруцу. (Б. Кор. Биро).